

CONVENȚIA EUROPEANĂ
asupra infracțiunilor privind bunurile culturale

- Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei Convenții,
- Considerând că scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o apropiere mai mare între statele membre;
 - Convinse că această apropiere se bazează, într-o măsură considerabilă, pe existența unui patrimoniu cultural european;
 - Conștiente de valoarea socială și economică a acestui patrimoniu comun;
 - Doritoare să pună capăt daunelor aduse, prea adesea, acestui patrimoniu și să adopte, de urgență, norme internaționale, în acest scop;
 - Recunoscând responsabilitatea lor comună și solidaritatea lor pentru protejarea patrimoniului cultural european;
 - Ținând seama de Convențiile europene din domeniile penal și cultural,
- Au convenit, după cum urmează:

TITLUL I

Definiții

Articolul 1

În sensul prezentei Convenții, termenul:

a. „infracțiune” presupune faptele care constituie infracțiuni penale și cele care sunt prevăzute de alte prevederi legale menționate în Anexa I a prezentei Convenții, cu condiția ca infracțiunea să fie de competența unei autorități administrative, care să aibă posibilitatea de a o aduce în fața unei instanțe judecătorești;

b. „urmărire” desemnează orice procedură instituită în legătură cu o infracțiune;

c. „hotărâre judecătorească” desemnează orice decizie definitivă exprimată, fie de către un tribunal penal, fie de către o instanță administrativă, ca rezultat al unei proceduri prevăzute de una din prevederile legale menționate în Anexa I;

d. „sanctiune” desemnează orice pedeapsă sau măsură stabilită sau pronunțată cu privire la o infracțiune.

TITLUL II

Sfera de aplicare

Articolul 2

1. Prezenta Convenție se aplică bunurilor culturale enumerate în Anexa II, paragraful 1.
2. Oricare Stat Contractant poate, în orice moment, să declare că, în înțelesul prezentei Convenții, consideră ca fiind, de asemenea, bunuri culturale una sau mai multe categorii de bunuri enumerate în Anexa II, paragraful 2.
3. Oricare Stat Contractant poate, în orice moment, să declare că, în înțelesul prezentei Convenții, consideră ca fiind, de asemenea, bunuri culturale una sau mai multe categorii de bunuri mobile sau imobile, prezentând interes artistic, istoric, arheologic, științific sau orice alt fel de interes cultural și care nu sunt enumerate în Anexa II.

Articolul 3

1. În înțelesul prezentei Convenții, constituie infracțiuni privind bunuri culturale faptele sau omisiunile enumerate în Anexa III, paragraful 1.
2. Oricare Stat Contractant poate, în orice moment, să declare că, în înțelesul prezentei Convenții, consideră, de asemenea, ca fiind infracțiuni privind bunuri culturale faptele sau omisiunile enumerate în unul sau în mai multe alineate din Anexa III, paragraful 2.
3. Oricare Stat Contractant poate, în orice moment, să declare că, în înțelesul prezentei Convenții, consideră, de asemenea, ca fiind infracțiuni privind bunuri culturale una sau mai multe fapte sau omisiuni care afectează bunuri culturale și care nu sunt enumerate în Anexa III.

TITLUL III

Protejarea bunurilor culturale

Articolul 4

Fiecare Parte va lua măsurile adecvate pentru a întări conștiința publică privind necesitatea protejării bunurilor culturale.

Articolul 5

Părțile se angajează să ia măsurile adecvate, în vederea cooperării în prevenirea comiterii unor infracțiuni privind bunuri culturale și în descoperirea bunurilor culturale deplasate ca urmare a comiterii acestor infracțiuni.

TITLUL IV

Restituirea bunurilor culturale

Articolul 6

Părțile se angajează să coopereze în vederea restituirii bunurilor culturale descoperite pe teritoriul lor, care au fost deplasate de pe teritoriul unei alte

Părți, ca urmare a unei infracțiuni privind bunuri culturale comise pe teritoriul unei Părți, îndeosebi în conformitate cu prevederile care urmează.

Articolul 7

1. Oricare Parte care este competentă, în temeiul articolului 13, va notifica, în cel mai scurt timp posibil, dacă va considera necesar, Partea sau Părțile de pe teritoriul cărora au fost transferate sau se presupune că ar fi fost transferate bunuri, ca urmare a comiterii unei infracțiuni privind bunuri culturale.

2. Oricare Parte, de pe teritoriul căreia au fost deplasate sau se presupune că ar fi fost deplasate bunuri culturale, ca urmare a unei infracțiuni privind bunuri culturale, va notifica, în cel mai scurt timp posibil, Partea competentă potrivit articolului 13, paragraful 1, alineatul 2.

3. Dacă aceste bunuri culturale sunt descoperite pe teritoriul unei Părți care a fost astfel notificată, acea Parte va trebui să informeze imediat Partea sau Părțile interesate.

4. Dacă aceste bunuri culturale sunt descoperite pe teritoriul unei Părți și dacă acea Parte are motive întemeiate pentru a crede că bunurile în cauză au fost deplasate de pe teritoriul unei alte Părți, ca urmare a unei infracțiuni privind bunuri culturale, ea trebuie să informeze imediat Partea sau Părțile presupus interesate.

5. Notificările și informările prevăzute în paragrafele precedente trebuie să conțină toate informațiile utile privitoare la identificarea bunurilor în cauză, la infracțiunea care a dus la deplasarea lor și la circumstanțele descoperirii.

6. Părțile vor trebui să asigure cea mai mare difuzare posibilă notificărilor care le-au fost comunicate în temeiul prevederilor din paragraful 1.

Articolul 8

1. Fiecare Parte va îndeplini, potrivit prevederilor din legislația sa, comisiile rogatorii privind cererile de urmărire care îi sunt adresate de către autoritățile competente în temeiul articolului 13 și care au ca obiect întocmirea dosarelor de anchetare sau transmiterea de probe, dosare sau documente.

2. Fiecare Parte va îndeplini, potrivit prevederilor din legislația sa, comisiile rogatorii privind cererile de urmărire care îi sunt adresate de către autoritățile competente în temeiul articolului 13, în scopul sechestrării și restituirii bunurilor culturale transferate pe teritoriul acelei Părți ca urmare a unei infracțiuni privind bunuri culturale. Cu toate acestea, restituirea bunurilor în cauză este supusă condițiilor determinate de legislația Părții solicitate.

3. Fiecare Parte va îndeplini, de asemenea, comisiile rogatorii pentru punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești pronunțate de autoritățile competente ale Părții solicitante, cu privire la o infracțiune referitoare la bunuri culturale, în scopul sechestrării bunurilor culturale care se găsesc pe teritoriul Părții solicitate și al restituirii lor acelei persoane desemnate de hotărârea judecătorească sau succesiorilor săi legali. În acest sens, Părțile vor adopta, dacă este necesar, măsurile legislative pe care le estimează a fi adecvate și vor stabili condițiile în care aceste comisii rogatorii sunt îndeplinite.

4. Acolo unde există o cerere de extrădare, restituirea bunurilor culturale menționate în paragrafele 2 și 3 va fi efectuată chiar dacă extrădarea, deja

hotărâtă, nu poate fi îndeplinită, datorită morții sau evadării persoanei învinuite sau datorită unei alte cauze de acest fel.

5 Partea solicitată nu poate refuza restituirea bunurilor culturale pe motivul că a sechestrat, a confiscat sau a obținut, în alt fel, drepturi asupra bunurilor culturale în cauză, ca urmare a unei infracțiuni fiscale sau vamale comise în legătură cu acele bunuri.

Articolul 9

1. Dacă Părțile nu convin în alt fel, comisiile rogatorii vor fi întocmite fie în limba Părții solicitate, fie în limba oficială a Consiliului Europei care este indicată de Partea solicitată, într-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, fie, în lipsa unei asemenea declarații, în oricare din limbile oficiale ale Consiliului Europei.

2. Ele trebuie să conțină indicațiile următoare:

a. autoritatea care a făcut cererea.

b. obiectul și motivul cererii.

c. identitatea persoanei în cauză.

d. identificarea detaliată a bunurilor culturale în cauză.

e. o descriere sumară a faptelor și a infracțiunii pe care acestea o constituie și trebuie să fie însoțite de o copie autenticată sau de un certificat al hotărârii judecătorești a cărei executare este solicitată, pentru cazurile precizate la articolul 8, paragraful 3.

Articolul 10

Probele și documentele transmise ca urmare a aplicării prezentei Convenții sunt scutite de orice formă de autentificare.

Articolul 11

Îndeplinirea cererilor prevăzute în prezenta Convenție nu va atrage după sine plata nici unei despăgubiri pentru cheltuieli, cu excepția celor prilejuite de asistența experților și de retrocedarea bunurilor culturale.

TITLUL V Proceduri

Secțiunea I

Sanțiuni

Articolul 12

Părțile recunosc gravitatea oricărei fapte sau omisiuni care afectează bunurile culturale; în consecință, ele se angajează să ia măsurile necesare pentru sancționarea adecvată.

Secțiunea II

Competență

Articolul 13

1. Fiecare Parte va lua măsurile necesare pentru a stabili competența sa în urmărirea oricărei infracțiuni privind bunuri culturale:

a. comisă pe teritoriul său, inclusiv apele sale interne și teritoriale sau spațiul său aerian;

b. comisă la bordul unei nave sau al unei aeronave înmatriculată de Statul respectiv;

c. comisă în afara teritoriului său de unul din cetățenii săi;

d. comisă în afara teritoriului său de o persoană având reședința obișnuită pe teritoriul său;

e. comisă în afara teritoriului său, dacă obiectul împotriva căruia este îndreptată infracțiunea aparține acestei Părți sau unuia dintre cetățenii săi;

f. comisă în afara teritoriului său, atunci când a fost îndreptată împotriva unui bun cultural descoperit, la origine, pe teritoriul său.

2. În cazurile vizate în paragraful 1, alineatele *d* și *f*, o Parte nu poate fi competentă să înceapă o urmărire pentru o infracțiune privind bunuri culturale comisă în afara teritoriului său, decât dacă persoana suspectă se află pe teritoriul său.

Secțiunea III

Pluralitatea procedurilor

Articolul 14

1. Oricare Parte care, înainte de instituirea unei urmăriri pentru o infracțiune privind bunuri culturale sau în cursul ei, ia cunoștință de existența, într-o altă Parte, a unei urmăriri împotriva aceleiași persoane, pentru aceleași fapte, va examina posibilitatea de a renunța sau de a suspenda propria sa urmărire.

2. Dacă acea Parte va considera oportun, în funcție de împrejurări, să nu renunțe sau să nu suspende propria sa urmărire, ea va notifica acest lucru celeilalte Părți, în timp util și, în orice caz, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești în fond.

Articolul 15

1. În cazul prevăzut în articolul 14, paragraful 2, Părțile interesate se vor strădui, pe calea consultărilor, atât cât este posibil, să determine, după aprecierea împrejurărilor, pentru fiecare caz în parte, mai ales în vederea facilitării restituirii bunurilor culturale, care dintre ele va continua, singură, urmărirea. În timpul acestei consultări, Părțile interesate vor suspenda pronunțarea hotărârii judecătorești, fără să fie, totuși, obligate să prelungească această suspendare pentru o perioadă de peste 30 de zile, socotind din momentul notificării prevăzute la articolul 14, paragraful 2.

2. Prevederile paragrafului 1 nu sunt obligatorii:

a. pentru Partea care a trimis notificarea prevăzută în articolul 14, paragraful 2, dacă dezbaterile principale în fond au fost declarate deschise, în prezența acuzatului, înaintea trimiterii notificării;

b. pentru Partea căreia i-a fost adresată notificarea, dacă dezbaterile au fost declarate deschise, în prezența acuzatului, înainte de recepționarea notificării.

Articolul 16

În interesul aflării adevărului, al restituirii bunurilor culturale și al aplicării unor sancțiuni adecvate, Părțile interesate vor examina dacă este oportun ca doar una dintre ele să conducă urmărirea și, în acest scop, vor încerca să determine care anume, atunci când:

a. mai multe fapte, distincte material, care, toate, constituie infracțiuni privind bunuri culturale sunt imputate fie unei singure persoane, fie mai multor persoane care au acționat împreună;

b. o singură faptă care constituie infracțiune privind bunuri culturale este imputată mai multor persoane, care au acționat împreună.

Secțiunea IV

ne bis in idem

Articolul 17

1. O persoană care a făcut obiectul unei hotărâri judecătorești executorii nu poate fi urmărită, condamnată sau supusă la executarea unei sancțiuni, în altă Parte, pentru aceeași faptă:

a. atunci când ea a fost achitată;

b. atunci când sancțiunea aplicată:

i. a fost în întregime executată sau este în curs de executare, sau

ii. a făcut obiectul unei grațieri sau al unei amnistii pentru totalitatea sancțiunii sau pentru o parte a ei, neexecutată, sau

iii. nu mai poate fi executată datorită prescrierii;

c. atunci când instanța a constatat vinovăția autorului infracțiunii, fără a pronunța o sancțiune.

2. În orice situație, o Parte nu este obligată să recunoască efectul *ne bis in idem* dacă fapta care a prilejuit hotărârea judecătorească a fost îndreptată împotriva unei persoane, a unei instituții sau a unui bun cu caracter public din acea Parte, sau dacă persoana care a făcut obiectul hotărârii judecătorești a avut, ea însăși, un caracter public, în acea Parte.

3. Mai mult, o Parte pe al cărei teritoriu a fost comisă fapta sau se consideră că ar fi fost comisă sub jurisdicția acelei Părți nu este obligată să recunoască efectul *ne bis in idem*, dacă Partea nu a cerut, chiar ea, urmărirea.

Articolul 18

Dacă o nouă urmărire este intentată împotriva unei persoane judecate pentru aceeași faptă, în altă Parte, toată perioada de privațiune de libertate executată ca urmare a acelei sentințe, trebuie scăzută din sancțiunea care ar putea fi, eventual, pronunțată.

Articolul 19

Prezenta Secțiune nu poate împiedica aplicarea prevederilor naționale mai largi cu privire la efectul *ne bis in idem*, legat de hotărârile judecătorești.

TITLUL VI

Dispoziții finale

Articolul 20

Prezenta Convenție este deschisă spre semnare Statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi supusă spre ratificare, acceptare sau aprobare. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 21

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data la care trei State membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a lua parte la Convenție, în conformitate cu prevederile articolului 20.
2. Pentru oricare Stat membru care își va exprima ulterior consimțământul de a lua parte la Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună, după data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 22

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei va putea invita oricare Stat care nu este membru al Consiliului Europei să adere la prezenta Convenție, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută în articolul 20.d din Statut și de unanimitatea reprezentanților Statelor contractante care au dreptul de a face parte din Comitet.
2. Pentru oricare Stat aderent, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data depunerii instrumentului de aderare, pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 23

Nici unei Părți nu i se impune să aplice prezenta Convenție unor infracțiuni privind bunuri culturale comise înainte de data intrării în aplicare a Convenției, în ceea ce o privește.

Articolul 24

1. Oricare Stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare să desemneze teritoriul sau teritoriile pe care se va aplica Convenția.
2. Oricare Stat poate, în oricare alt moment, ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții la oricare alt teritoriu desemnat prin declarația sa. Convenția

va intra în vigoare, în ceea ce privește acest teritoriu, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună, după data primirii declarației de către Secretarul General.

3. Oricare declarație, făcută în virtutea celor două paragrafe precedente, poate fi retrasă, în ceea ce privește oricare teritoriu desemnat de acea declarație, prin notificare adresată Secretarului General. Retragerea va deveni efectivă în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de 6 luni, după data primirii notificării, de către Secretarul General.

Articolul 25

Prevederile următoare se aplică Statelor Părți la prezenta Convenție, care au un sistem constituțional federativ sau neunitar:

a. În ceea ce privește prevederile acestei Convenții, a căror punere în aplicare depinde de acțiunea legislativă a puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central sunt aceleași ca și cele ale Statelor Părți care nu sunt State federative sau neunitare;

b. În ceea ce privește prevederile acestei Convenții, a căror punere în aplicare depinde de acțiunea legislativă a fiecăruia dintre State, țări, provincii sau cantoane constitutive, care nu sunt obligate, de sistemul constituțional al federației, să ia măsuri legislative, guvernul federal va informa, cu avizul său favorabil, autoritățile competente ale acestor State, țări, provincii sau cantoane, cu privire la prevederile amintite.

Articolul 26

Nici o Parte nu poate pretinde, în nici o situație, aplicarea prezentei Convenții de către o altă Parte, decât în măsura în care o va aplica ea însăși, în cazuri analoge.

Articolul 27

Fiecare Parte poate să nu aplice prevederile articolelor 7 și 8, în cazul în care cererea se raportează la infracțiuni pe care ea le consideră ca fiind politice, ca și în cazul în care se estimează că aplicarea ei este de natură să aducă atingere suveranității, securității sau ordinii sale publice.

Articolul 28

1. Fiecare Stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să declare că își rezervă dreptul să nu poată accepta una sau mai multe dispoziții ale articolelor 8, paragraful 3, 10, 13 și 18. Nici o altă rezervă nu este admisă.

2. Oricare Stat care va formula o rezervă o va retrage atât de repede cât o vor permite circumstanțele. Retragerea se va face prin notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei.

Articolul 29

1. Oricare Stat Contractant poate, în orice moment, să indice, prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei, dispozițiile legale, pentru a fi incluse în Anexa I a prezentei Convenții.

2. Oricare modificare a dispozițiilor naționale menționate în Anexa I trebuie să fie notificată Secretarului General al Consiliului Europei, dacă ea dă informații cu privire la incorectitudinile din această Anexă.

3. Modificările aduse Anexei I, în aplicarea paragrafelor precedente, vor produce efecte, pentru fiecare Parte, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună după data notificării lor de către Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 30

Declarațiile prevăzute în articolele 2 și 3 sunt adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Ele produc efecte, pentru fiecare Parte, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună după data notificării lor de către Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 31

Comitetul European pentru Problemele Criminalității, al Consiliului Europei, va urmări aplicarea prezentei Convenții și va facilita, atât cât este necesar, reglementarea prin bună înțelegere a oricărei dificultăți apărute ca urmare a aplicării Convenției.

Articolul 32

1. Comitetul European pentru Problemele Criminalității poate formula și supune atenției Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, propuneri pentru modificarea conținutului Anexelor II și III sau a paragrafelor lor.

2. Orice propunere făcută în conformitate cu prevederile paragrafului precedent este examinată de Comitetul Miniștrilor care, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei și de unanimitatea reprezentanților Statelor Contractante, care au dreptul de a face parte din Comitet, poate să o aprobe și să însărcineze Secretarul General al Consiliului Europei să o notifice Statelor Contractante.

3. Orice modificare, aprobată în conformitate cu prevederile paragrafului precedent, intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de șase luni după data expedierii notificărilor prevăzute în paragraful amintit, dacă un Stat Contractant nu notifică obiecția sa cu privire la această intrare în vigoare. În acest caz, modificarea nu intră în vigoare decât dacă obiecția este retrasă, ulterior.

Articolul 33

1. Notificările și informările prevăzute la articolul 7 vor fi schimbate între autoritățile competente ale Părților. În orice caz, ele vor putea fi transmise prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției - Interpol.

2. Cererile prevăzute de prezenta Convenție, ca și toate comunicările făcute ca urmare a aplicării prevederilor din Titlul V, Secțiunea III, vor fi adresate de autoritatea competentă a unei Părți autorității competente ale unei alte Părți.

3. Oricare Stat Contractant poate, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să desemneze autoritățile care sunt competente, în sensul prezentului articol. În lipsa unei asemenea declarații, Ministerul Justiției din Statul respectiv este considerat autoritate competentă.

Articolul 34

1. Nici o prevedere a prezentei Convenții nu poate prejudicia punerea în aplicare a prevederilor care decurg din alte tratate sau Convenții internaționale existente între două sau mai multe Părți și care se referă la problemele reglementate de prezenta Convenție, dacă aceste din urmă prevederi sunt mai severe în ceea ce privește obligativitatea restituirii bunurilor culturale care sunt obiectul unei infracțiuni.
2. Părțile nu pot încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale cu privire la problemele reglementate de prezenta Convenție decât pentru a completa prevederile acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor enunțate de ea.
3. Totuși, dacă două sau mai multe Părți au stabilit sau urmează să stabilească relațiile dintre ele pe baza unei legislații uniforme sau a unui sistem special propriu, ele au dreptul de a reglementa raporturile lor mutuale în această problemă bazându-se, exclusiv, pe aceste sisteme, în ciuda dispozițiilor prezentei Convenții.
4. Părțile care vor exclude din raporturile lor mutuale aplicarea prezentei Convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului precedent, vor adresa o notificare cu privire la acest lucru Secretarului General al Consiliului Europei.

Articolul 35

1. Oricare Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție, adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei.
2. Denunțarea va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de șase luni, după data recepționării notificării de către Secretarul General.

Articolul 36

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statelor membre ale Consiliului și oricărui alt Stat care a aderat la prezenta Convenție:

- a. orice semnătură;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. oricare altă dată pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu articolele 21 și 22;
- d. orice alt act, notificare sau comunicare, în legătură cu prezenta Convenție.

Încredințați că subsemnații suntem pe deplin autorizați pentru aceasta, am semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Delphi, la 23 iunie 1985, în limba engleză și în limba franceză, cele două texte fiind în mod egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depus la arhiva Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecăruia dintre Statele membre ale Consiliului Europei.

ANEXE

ANEXA I

Lista prevederilor legale menționate ca infracțiuni, altele decât infracțiunile penale

ANEXA II

1.
 - a.* obiectele rezultate din cercetările de suprafață sau săpăturile arheologice (legale sau clandestine) desfășurate pe pământ sau subacvatice;
 - b.* elementele provenind din dezmembrarea monumentelor artistice sau istorice sau a siturilor arheologice;
 - c.* tablouri, picturi și desene realizate în întegime de mână, pe orice suport și din orice material, care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural;
 - d.* operele originale de artă monumentală și de sculptură, din orice material, care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural, ca și elemente provenind din dezmembrarea unor asemenea opere;
 - e.* gravuri, stampe, litografii și fotografii originale care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural;
 - f.* unelte, ceramică, inscripții, monede, sigilii, bijuterii, arme și vestigii funerare, inclusiv mumii, mai vechi de o sută de ani;
 - g.* obiecte de mobilier, tapiserii, covoare și îmbrăcăminte, mai vechi de o sută de ani;
 - h.* instrumente muzicale mai vechi de o sută de ani;
 - i.* manuscrise rare și incunabule, izolate sau în colecții.
2.
 - a.* ansambluri și montaje artistice originale, din orice material, care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural;
 - b.* opere de artă aplicată în materiale ca sticlă, ceramică, metal, lemn etc., care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural;
 - c.* cărți vechi, documente și publicații de interes special (istoric, artistic, științific, literar etc.), izolate sau în colecție;
 - d.* arhive, inclusiv documente scrise, hărți și alte materiale cartografice, fotografice, pelicule cinematografice, înregistrări sonore și arhive informatizate care prezintă o mare valoare din punct de vedere artistic, istoric, arheologic, științific sau din oricare alt punct de vedere cultural;
 - e.* bunuri care se raportează la istorie, inclusiv istoria științei și tehnicii, ca și istoria militară și socială;
 - f.* bunuri care se raportează la viața conducătorilor, gânditorilor, savanților și artiștilor naționali;
 - g.* bunuri care se raportează la evenimente de importanță națională;

- h.* colecții și specimene rare de zoologie;
- i.* colecții și specimene rare de botanică;
- j.* colecții și specimene rare de mineralogie;
- k.* colecții și specimene rare de anatomie;
- l.* obiecte de interes paleontologic;
- m.* material de interes antropologic;
- n.* obiecte de interes etnologic;
- o.* obiecte de interes filatelic;
- p.* obiecte de interes numismatic (medalii și monede);
- q.* toate vestigiile și obiectele sau altfel de urme ale existenței umane care sunt mărturii ale epocilor și civilizațiilor pentru care săpăturile sau descoperirile arheologice constituie principala sursă sau una dintre principalele surse de informare științifică;
- r.* monumente de arhitectură, artă sau istorie;
- s.* situri și structuri de importanță arheologică și istorică sau științifică sau alte semne de ordin religios sau laic având o importantă valoare istorică, științifică, artistică sau arhitecturală, inclusiv grupurile de structuri tradiționale, cartierele istorice din zonele urbane sau rurale construite și structurile etnologice ale culturilor anterioare care există într-o formă validă.

ANEXA III

1. *a.* Furturile de bunuri culturale.
 - b.* Însușirile de bunuri culturale, însoțite de violențe sau amenințări.
 - c.* Tăinuirea de bunuri culturale, atunci când infracțiunea originală este prevăzută în prezentul paragraf, oricare ar fi locul unde ea a fost comisă.
2. *a.* Faptele care se constituie în însușire ilegală a unui bun cultural al unei alte persoane și care sunt calificate de legislația națională ca deturnare, fraudă, abuz de încredere sau în alt fel.
 - b.* Deținerea de bunuri culturale obținute ca urmare a unei infracțiuni privind dreptul de proprietate, alta decât furtul.
 - c.* Achiziționarea, prin neglijență evidentă, a unor bunuri culturale obținute ca urmare a unui furt sau a unei infracțiuni privind dreptul de proprietate, alta decât furtul.
 - d.* Distrugerea sau degradarea intenționată a unor bunuri culturale ale unei alte persoane.
 - e.* Înțelegerea între două sau mai multe persoane, în vederea comiterii uneia sau mai multor infracțiuni privind bunurile culturale enunțate la paragraful 1, al prezentei Anexe.
 - f.*
 - i. Înstrăinarea de bunuri culturale inalienabile, în temeiul legislației unei Părți;
 - ii. achiziționarea de bunuri, definite la i, atunci când achizitorul știa că bunurile erau inalienabile;
 - iii. Înstrăinarea de bunuri culturale cu violarea prevederilor legale din Partea interesată, care condiționează înstrăinarea unor asemenea bunuri de o autorizare anterioară, din partea autorităților competente;
 - iv. achiziționarea de bunuri definite la iii, atunci când achizitorul știa că bunurile au fost înstrăinate cu violarea prevederilor legale menționate la iii;

v. violarea prevederilor legale din Partea interesată, potrivit cărora este obligatoriu persoana care achiziționează bunuri culturale să notifice autorităților competente înstrăinare sau achiziție;

g. i. violarea prevederilor legale din Partea interesată, potrivit cărora persoana care descoperă fortuit bunuri arheologice este obligată să declare aceste bunuri autorităților competente;

ii. tănuirea sau înstrăinarea unor bunuri definite la i;

iii. achiziționarea de bunuri menționate la I, atunci când achizitorul știa că bunurile au fost obținute cu violarea prevederilor legale menționate la i;

iv. violarea prevederilor legale din Partea contractantă interesată, în temeiul cărora săpăturile arheologice nu pot fi întreprinse decât cu autorizarea autorităților competente;

v. tănuirea sau înstrăinarea de bunuri arheologice descoperite cu ocazia săpăturilor întreprinse cu violarea prevederilor legale menționate la iv;

vi. achiziționarea de bunuri arheologice descoperite cu ocazia săpăturilor întreprinse cu violarea prevederilor legale menționate la iv, atunci când achizitorul știa că bunurile au fost obținute ca urmare a unor asemenea săpături;

vii. violarea prevederilor legale ale unei Părți interesate sau a unei autorizații de săpătură eliberate de autoritățile competente, în temeiul căreia, persoana care a descoperit bunuri arheologice, ca urmare a unei săpături legal autorizate, este obligată să declare aceste bunuri autorităților competente;

viii. tănuirea sau înstrăinarea bunurilor menționate la vii;

ix. achiziționarea bunurilor menționate la vii, atunci când achizitorul știa că aceste bunuri au fost obținute cu violarea prevederilor legale menționate la vii;

x. violarea prevederilor legale ale Părții interesate care interzic sau reglementează utilizarea detectorilor de metale în contexte arheologice.

h. i. exportarea sau tentativa de a exporta bunuri culturale a căror exportare este interzisă de legile Părții interesate;

ii. exportarea sau tentativa de a exporta, fără autorizarea autorităților competente, a bunurilor culturale a căror exportare, în temeiul legilor Părții interesate, este condiționată de o asemenea autorizare.

. / Violarea prevederilor legale care, în Partea interesată:

i. condiționează modificarea unui monument de arhitectură, a unui bun mobil protejat, a unui ansamblu monumental sau a unui sit protejat, de o autorizare prealabilă, de către autoritățile competente, sau

ii. obligă proprietarul sau deținătorul unui monument de arhitectură, a unui bun mobil protejat, să le mențină într-o stare de conservare adecvată și să anunțe deteriorările care îi amenință starea de conservare.

j. Tănuirea de bunuri culturale, atunci când infracțiunea originală este prevăzută în prezentul paragraf, oricare ar fi locul unde ea a fost comisă.